

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portantven de la Comarcal Alt Camp C. N. T.

Any III

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Parquets des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número solt, 20 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 3 de Febrer de 1938

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 70

EDITORIAL

Una nova disposició de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, referent a la legalització de les Col·lectivitats Agrícoles i la redistribució de terres de conreu

Acaba de publicar-se una nova Ordre de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, disposició que cal que coneguin els nostres companys col·lectivistes principalment i els conreadors del camp en general.

Per aquesta raó és pel que nosaltres en fem esment des d'aquestes columnes, a l'hora per a donar-li publicitat i per a comentar-la en algun aspecte que considerem que s'ho mereix.

L'esmentada Ordre ha estat lliurada amb motiu de l'aprovació per la mateixa Conselleria d'Agricultura d'uns Estatuts-típus pels quals hauran de regir-se les Col·lectivitats Agrícoles de Catalunya que vulguin subsistir o, al menys, ésser reconegudes legalment.

Pel que a aquest aspecte fa referència, res o poca cosa hi resta a dir que no s'hagi dit o pogut dir respecte el Decret del 8 d'octubre del 1937, tota vegada que els Estatuts-típus ara aprovats i publicats, pel que hem pogut veure, responen a la trajectòria d'aquell Decret.

Unicament cal remarcar, i no deixa, fins a cert punt, d'ésser un xic curiós, que ensems que els Estatuts, cal irametre a la Conselleria d'Agricultura, com a tràmit previ per a la legalització de les Col·lectivitats, un inventari detallat de les finques i ústiques que conreen amb tota una sèrie de dades descriptives, de procedència, etc., etc.; de les finques urbanes que tenen ocupades; bestiar de totes menes, mercaderies, maquinària i tot el demés que posseeixen, també amb les corresponents dades explicatives.

No sabriem dir perquè veiem en aquest aspecte potser un zel excessiu per part de la Conselleria d'Agricultura, i no pas perquè siguem enemics de cap control indispensable ni molt menys. Unicament perquè voldríem que no pugués veure's-hi mai per part de la Conselleria d'Agricultura ni dels seus organismes delegats, ni la més petita ombra de partidisme, exigint a les Col·lectivitats, posem per cas, un excés de requisits i de control que no s'aplica a altres menes d'organismes socials agrícoles ni als particulars, en cassos i aspectes, naturalment, que igual comprenen, dins la bona lògica, als uns que als altres.

Sobretot, quan el Decret del 14 d'Agost darrer diu clarament que des d'aleshores són reconegudes i protegides per igual des de la Generalitat les tres formes o sistemes de conreu del camp català que s'especificuen, i una de les quals és la col·lectiva.

Altament, en legalitzar organitzacions de la mena de les Col·lectivitats Agrícoles, cal tenir en compte el mínim de garanties administratives, comptabilitat i demés, que indubtablement els hi seran exigides. I no cal dir que la primera operació que cal que facin si no l'han fet, i bé, tant per a la pròpia marxa orgànica de l'Entitat en si mateixa, com per a la satisfacció legal, es un inventari verídici i absolut de tots els seus bens.

Un altre punt que no volem deixar de remarcar es que a la mateixa Ordre que comentem hi és anunciada la imminent duta a la pràctica de la decretada redistribució de terres de conreu, conseqüència obligada gairebé de la qual es diu que serà la variació en el component numèric, sobretot, de les Col·lectivitats d'Agricultors.

No voldríem tenir dret a sospitar que no sembla sinó que l'aspiració màxima de la redistribució de terres de conreu sigui la d'obligar d'una manera o altra a que la gent abandoni les Col·lectivitats. Malhauradament tot s'agombola per a concedir-nos massa plenament aquest dret.

I direm ja, com a final, únicament: no és per a nosaltres un problema de quantitat, sinó de qualitat. No ens interessa salvar més terres o més número de membres per a les Col·lectivitats, sinó l'esperit col·lectivista.

Voldríem, per tant, i això sí que ens interessa per damunt de tot, que l'anunciada redistribució de terres de conreu, sigui quan sigui que es dugui a la pràctica, respongui més que a un afany baix de venjança i humiliació contra una part en tots els ordres estimable de camperols, de treballadors autèntics del camp, a un veritable afany de justícia, per damunt de tota altra mena d'interessos que puguin tenir, de lluny o de prop, cap relació amb aquest problema.

Joven, estudia...

Estudia, joven. Trabaja, aprende. Hazte un verdadero hombre o una auténtica mujer.

No te dejes llevar demasiado de las palabras altisonantes. Estas carecen casi siempre de contenido verdaderamente trascendente y si lo tienen, no necesitan para nada de la altisonancia; antes bien, las perjudica.

Esfuérzate por conocer las cosas en sí mismas y por sí mismas. Aún con los libros, con los mismos hombres y mujeres tenidos por maestros, debes ir con cuidado. Fía en tí, por encima de todo; en el proceso de tu formación individual. Atiende, escucha, pregunta, lee. Pero piensa, medita, recapacita cuanto leas, veas o escuches.

Aprende a respetar a todo el mundo; a conocer todos los criterios, a considerar en cada idea la parte correspondiente en el conjunto de la gran verdad Universal.

Pero no creas, inventa; no copies, crea. Aprovecha de la Historia cuanto sirva de fundamento a tu presente y a tu porvenir. Pero jamás seas esclavo de tu pasado. Piensa, estudia, aprende, avanza...

Es en esto que has de ver, precisamente, tu libertad. Es en esto que ha de consistir tu emancipación.

Y aprende a ver en cuanto intente desprenderse de esta tu verdad, a desposeerte de esta tu libertad, a desinteresarte de esta tu emancipación, tu mayor enemigo, que, por serlo tuyo, lo es de la vida, de la humanidad, de todo ideal.

¿Existe verdaderamente lo que se viene llamando problema juvenil? ¿Es la juventud un problema ciertamente? ¿Existe de modo evidente algún problema que la vida le plantea verdaderamente a la juventud?

Sin duda alguna. Podemos contestar, sin vacilar, afirmativamente a las tres preguntas.

Ahora bien: esos problemas no debieran haber existido nunca como problemas de juventud. Lo más terrible, pues, es que existan como tales; que sea la juventud no ya la que los cargue sobre sí, sino la que todo el resto de la humanidad, torpe y cobarde, venga llamando a resolverlos.

BALANCE HALAGADOR DE UNA CAMPAÑA

La semana del Niño organizada por S. I. A.

Días de alegría inmensa han tenido los niños de España. Durante ellos, han olvidado las trágicas imágenes de la guerra, Durante ellos han vivido la niñez pura i definitiva.

«SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA» la organización ejemplar del apoyo mutuo, ha logrado dar, durante siete días de júbilo, a los niños de España, la sensación verdadera de un mundo que por ellos se constituye; de un pueblo que por ellos lucha.

Lo que realmente diferencia a un antifascista de un fascista es la posición de ambos ante la niñez; el primero lucha y se afana para dar a la infancia el ambiente propicio, al desarrollo de su personalidad, y el segundo lucha para matar el porvenir en su raíz, para aniquilar la vida en su principio.

El niño proletario, síntesis de sufrimiento, hijo de una clase explotada, siempre ha sido la víctima propicia de todos los verdugos, grandes y pequeños, de la historia. La vida de un obrero es una vida sin niñez; su infancia transcurre en sangre y lágrimas; y comienzan sus pasos entre las gigantescas poleas de las máquinas que lo llevan a la fosa terriblemente solitaria.

Nosotros, los antifascistas españoles, los obreros sin infancia, luchamos para que nuestros hijos, los niños españoles de hoy, puedan vivir la alegría de su mundo, libre para siempre de la monstruosidad de un mundo de hambre, de dolor y de opresión.

Por eso la simpatía de los proletarios de todos los países, de los más famosos hombres de ciencia, de la estirpe más pura de la literatura mundial, se vuelca hacia nosotros.

«SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA» de Cataluña, vanguardia de las organizaciones solidarias, vió realizados sus anhelos más puros dando «alegría y vida» como su consigna, a la niñez española.

El balance de lo realizado en los pueblos de la región por las agrupaciones Locales de S. I. A. es halagüeño.

Es así como en Cardona se realizaron varias veladas con la asis-

tencia de Blanca Lydia Trejo, poetiza mexicana de alcurnia proletaria; de Antonio Zozaya, de Puig Elias y de Olimpia Gómez, filmándose una película de dicho acto por los compañeros de Film Popular.

En Vic, Ripoll, Puigcerdá (con la adhesión del S. R. I.) Reus, Pins del Vallés, Centellas, Sabadell, Tarrasa, Masnou, Bañolas, Villafranca del Panadés, Villanueva y Geltrú, Tarragona, Hospitalet, Lérida, Ribas, Argenton (donde la S. I. A. dió juguetes a los niños de la colonia «Espartaco»), Serós y en cien pueblos más que sería largo enumerar en este artículo, la Semana de los Niños de S. I. A. con reparto de pan o de golosinas, de juguetes o de material escolar, fué éxito sin precedentes aún.

En Barcelona solamente, se han realizado más de 50 festivales y reparto de juguetes a los hijos de los combatientes.

Es de hacer constar este éxito; se debe al espíritu realmente solidario de nuestras organizaciones y al espíritu de libertad que nos caracteriza.

La S. I. A. ha dejado gratos recuerdos en el alma de los chiquillos; recuerdo que no se les borrará jamás.

Mientras el fascismo se tuerce en la agonía, mientras se venga sobre los cuerpecitos de los niños españoles. La S. I. A. cariñosamente, les tiende la mano fraternalmente y los aprieta contra su pecho para defenderlos de la metralla asesina.

La campaña por la niñez proletaria será continuada por S. I. A., la cual tiene Guarderías para los niños y que lucha para abrir nuevas Casas de Infancia en toda España. Los trabajadores deben apoyar esta obra humanitaria de «SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA». De nuevo lanzamos la consigna que dió origen a esta campaña.

Antifascistas todos: una sola consigna, salvemos moral y espiritualmente el niño.

Consejo Regional de «SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA» de Cataluña.

PLANA CULTURAL D'ACCIO SINDICAL

Conceptos Educacionales Per la Cultura

por H. G. Wells

Teniendo en cuenta que, para ajustarse a la vida, el individuo promedio estudia unos diez años, no son sino 2.000 horas las que utiliza para construir en su mente un cuadro más o menos coherente de la historia del mundo, de acuerdo a los conocimientos e ideas de otros individuos. No hay tiempo que perder, si queremos que nuestras escuelas no sigan largando al mundo, año tras año, multitudes de individuos de mentalidad desequilibrada, ignorante e inescrupulosa, a la vez suspicaces y crédulos, débiles de voluntad, fácilmente engañados y más fácilmente seducidos por los peligros del mundo actual. Si no queremos producir solamente carne de cañón, material para masacres y motines.

Espero que no se halle lejano el día en que a los niños se les liberará del penoso recital histórico que comienza invariablemente con «Guillermo el Conquistador, 1.066.»

Tampoco veo que ventajas puede reportar la enseñanza de la historia escandalosa de las familias reales: el asesinato de los príncipes en la torre, las esposas de Enrique VIII, las familias de Eduardo y Jaime, las amantes de Carlos segundo...

Desechemos, a su vez, de las escuelas las relaciones tan poco agradables de las riñas de fronteras entre naciones y de batallas más o menos famosas. Cuando esto se haga, el mundo de los hombres actuará desde un punto de vista más humano.

Creo sinceramente que el patriotismo combativo y demente que amenaza destruir nuestra civilización se debe en gran parte a la enseñanza recibida en las escuelas primarias. En la mente inculca y dócil plasma el profesor notas gráficas de sangre y de barbarie.

Propongo que tomemos como modelo de historia el relato puramente descriptivo de la Antropología, que señala las etapas previas a nuestra civilización. He aquí un material histórico jamás enseñado por los profesores de nuestros abuelos. Para nuestros antepasados, aquella historia primitiva no existía. Hoy, sin embargo, tenemos a mano una asignatura mucho más interesante, hermosa y valiosa que las disputas de Enrique II con Tomás a Becket, o que las idiosincrasias poco moralizadoras del Rey Jaime y del Rey Juan.

Los arqueólogos han pasado

años uniendo poco a poco los retazos de una civilización primitiva mucho más interesante para los oídos de los pequeños escolares.

Y aún quisiera proponer otra exclusión. Enseñemos a nuestros niños todo lo concerniente al pasado y la magestuosa expansión de los acontecimientos terrestres. Dentro de la trama de esta historia, puramente terrenal, la pequeña región que ocupa Palestina no es sino una parte del camino real que va de Egipto a la Mesopotamia. ¿Existe algo en los tiempos actuales que justifique la importancia que seguimos dando a su pasado? Nada se creó allí, nada comenzó en aquel lugar. Toda la relación histórica que encierra la Biblia está plagada de la importancia exagerada que se da a esta pequeña lonja de tierra.

Aun en el caso de que nos parezca útil perturbar la mente de otra generación con las ficciones referentes a la Creación, al Diluvio, al Pueblo Elegido y todo lo demás, no tenemos tiempo para ello, como no lo tenemos tampoco para conocer a fondo las intrigas indefinidas de los reyes y reinas de Inglaterra y sus derechos sobre esto o aquello. Creo que semejante material podría muy bien ser digerido en particular, por medio de la lectura que haga cada cual, por aquellos que gustan de tales relatos. Pero en cuanto al límite que nos da el horario escolar, no tenemos otro remedio que hacer frente a esta alternativa: una u otra, la Historia Universal o la historia local; la historia de la humanidad o la historia estrecha, cargada de prejuicios y chismes, de los británicos y de los hebreos.

Mucho más, debemos introducir en el cerebro de nuestros jóvenes. Algo muy encima de la historia.

Debemos considerar la Geografía como una asignatura colateral del panorama general del mundo. No necesitamos que los nuevos ciudadanos nos reciten la lista íntegra de ríos y montañas; lo que debemos inculcar es la noción ocular del Amazonas, de la Pampa, del curso del Nilo, de las extensiones que rodean el Labrador y una idea exacta de los seres humanos que habitan estas regiones y de su forma de existencia. Actualmente estamos en posesión de recursos que jamás soñaron nuestros antepasados. La fotografía, la cinematografía y los libros ponen a nuestro alcance el mundo y sus lejanos horizontes.

Ja de temps, teniem el propòsit de consagrar un espai determinat del nostre setmanari, i d'una manera regular i metòdica, a la Cultura en totes les seves manifestacions.

Inconvenients o raons diverses, algunes d'ordre material, però capitalíssim en aquests moments, ens impossibilitaven de dur a la pràctica la nostra cobejança.

Convencuts, però, que al cap d'avall, res no hi ha tan eficaç, principalment des del punt de vista veritablement revolucionari, com la cultura, ni res és avui tan necessari com la formació de la mentalitat que s'haurà de fer càrrec de la direcció i responsabilitat del món nou que estem forjant amb tant d'esforç i tant de sacrifici, i ensems, per tant, posar un xic d'ordre i de claror en el moviment actual de les idees, ens hem decidit a que des d'aquest mateix número ja, sigui consagrada a la Cultura aquesta plana d'Acció SINDICAL.

Procurarem anar fent passar, doncs, per aquesta plana, treballs relatius a totes les formes de la Cultura: Sociologia, Literatura, Ciència, Art...

Naturalment que ens referim a tota mena de treballs, originals o reproduïts, que, al nostre entendre, s'ho mereixin.

De la mateixa manera que venim procurant elevar en el possible les condicions literàries en general del nostre setmanari, fent que res no hi sigui publicat, si ho requereix, sense una acurada correcció en tots els sentits, tampoc no publicarem en aquesta plana més que els treballs que per si sols reuneixin ja el mínim de condicions exigibles a tot treball destinat a ésser publicat en una secció que, fins a cert punt, aspira a ésser model·lica i d'ensenyament, o sigui possible que les adquireixin amb una adequada correcció a'ordre literari, tota vegada que les idees, al menys en principi, no som partidaris d'esmenar-les.

Esperem de tots l'ajut indispensable per a sortir endavant en la nostra comesa.

Disciplina! Disciplina!
Crit de guerra.

Però en guerra, en pau i sempre, què serà la disciplina sinó és filla de la cultura?

Es amb cultura i sols per ella que podem, racionalment, parlar algun cop de disciplina.

Sense aquella disciplina no és res més que teutonisme, moltonisme, brutalisme...

I que feixisme!

La C. N. T. i el gran problema de la Cultura

El Comitè Comarcal de l'Alt Camp als Sindicats i Col·lectivitats de la comarca

Per una «Llar de l'Estudiant»

Tots hem pogut veure com, a partir del 19 de juliol del 1936, els diferents ressorts que constitueixen l'engranatge del règim burgès han anat tocant les conseqüències del trasbals que estem vivint.

L'economia principalment, podem dir que ha passat gairebé completament de les mans del capitalisme a les dels treballadors, tan pel que es refereix a les diverses rames de la indústria com a les de l'agricultura i els seus derivats.

Quelcom, però, trobem a faltar de fonamental dins el nostre moviment, dins les essències de la nova economia, i és l'adhesió franca i desinteressada, la col·laboració plena i en plà de companyonia, dels que nosaltres en diem abans buròcrates i ara en diem, generalment, tècnics.

Es a dir: ens veiem mancats de tècnics nostres, de comptables, químics, enginyers, perits i professors nostres.

I és que el capitalisme s'havia valgut dels seus medis per a fer que tots els que es consagraven a aquestes professions, per educació, per imperatius econòmics, o pel que fós, quedessin adscrits com incondicionals al seu sistema, com a subordinats per naturalesa a les seves essències.

Mentre que nosaltres, moltes vegades per manca de mitjants, però també moltes per la nostra deixadesa o poca iniciativa, per no dir gens, hem arribat al moment actual, de plena realització de les nostres cobejances, sense haver fet res o gairebé res en aquest sentit, trobant-nos, com a conseqüència, en la pobresa d'homes preparats de la que tant ens venim planyent.

Ens cal, per tant, reaccionar i canviar de camí: primer, per la pròpia conveniència de procurar-nos elements tècnics nostres, companys autèntics i, per tant, incondicionals, i, després, per a fer que la joventut proletària tingui fàcil accés a les diverses formes de treball liberal, tècnic, científic, artístic i professional en general.

Es necessari aprofitar uns moments tan propicis i de promeses tan falagueres per a l'esdevenidor com els presents per a obrir per a la nostra obra i els nostres fills mateixos, camins nous vers horitzons més lluminosos i més humans.

Com arribar a l'assoliment d'aquest bell objectiu pel qual ens manifestem amb tant d'anhel i tanta passió?

Al nostre entendre, la clau fonamental consisteix en superar

l'inconvenient que ha representat sempre per al proletari o treballador d'ingressos sempre massa migrants el necessari desplaçament de la joventut als centres urbans de relativa importància per a poder acudir a escoles d'ensenyament, almenys, secundari, amb totes les despeses de manutenció i demés que l'esmentat desplaçament representa.

Doncs bé: aquest Comitè Comarcal sotmet a la consideració dels nostres companys de la Comarca, a les Col·lectivitats i Sindicats de la C. N. T., la proposta de la creació d'una «Llar de l'Estudiant», presisament amb el propòsit de resoldre d'una manera general i eficient, aquell problema fonamental, d'anorrear aquell inconvenient capitalíssim que dèiem abans.

Es tracta de resoldre directament nosaltres la qüestió de la residència dels estudiants on les ensenyances a practicar puguin reclamar-los, pel que fa referència ara al nostre cas, a Valls, sense gairebé cap altre despesa de caràcter econòmic que les que els nois i noies exigeixen fent la seva vida habitual a casa dels seus pares, i, encara, resoltos molts d'ells en sentit col·lectiu.

N'hi hauria prou amb que cada Col·lectivitat hi col·laborés econòmicament en la proporció dels escolar que hi tingués i en relació amb els productes alimentosos amb que comptés i a llur abundor.

Però no sols els fills dels col·lectivistes podrien integrar la nostra, Llar si no també tots els fills de treballadors, de companys nostres, que vulguessin col·laborar-hi econòmicament en la proporció que els hi correspongués.

De moment, limitem a la nostra ciutat, les nostres aspiracions, i creiem que no és de menysprear. A Valls poden cursar-se avui els següents estudis: Teneduria de Llibres, Mecanografia, Comptabilitat, Agricultura, Química, Física, Magisteri, Batxillerat en els seus diferents graus, Francès, Anglès, Llatí, Confecció, Tall i molts altres.

Creiem, doncs, que val la pena de posar els nostres sentits en una empresa com la que us proposem i que figura a l'Ordre del Dia del Ple convocat per al diumenge vinent.

Per l'ideal, per la humanitat, per la Cultura, pel nostre propi dret a una vida millor i fins per la nostra conveniència, esperem de tots un alt exemple de gosadia, de dignitat i d'enlairament.

¿Una verdad? ¿La sola verdad? ¿Toda la verdad? ¿No será que cada momento en el curso del tiempo y que cada partícula del espacio tienen su verdad?

Ve de la pàgina 4.

AMBIENT

tants bombardeigs contra els centres de població indefensos.

Ah, la guerra! Eclipsa de tot el que dona als homes qualitat d'ésser racionals.

Si Alexandre Magne, Cèsar, Atila, Gengis-Khan, Mahomed, Frederic el Grand, Napoleó, haguessin disposat d'avions de bombardeig, els haurien utilitzat a ple rendiment. Les feien, amb llurs armes, propies del seu temps, tan grosses com podien les malvestats.

Ara, ací, en la nostra guerra espanyola, davant les esgarrioses escenes dels carrers de Barcelona, de València, de Lleida, etc., tenim la seguretat que a l'Espanya antifeixista són a centenars els companys que... voldrien que el nostre Exèrcit posés nombrosíssims i potents avions... més que no pas ells, els facciosos; i contra un carrer de cases esbotzat a les nostres viles, esbotzar-ne deu de la seva reraguarda. Com una irritada reacció dels nostres sentiments, voldriem molts que els avions lleials també bramessin, vindicats, damunt els dominis de la facció criminal. M'erro? Conceptuo malament? Jo voldria, tal volta, que així fos. I jo no sóc ni més bo ni més dolent que els altres. Certament, la vesania dels «nacionals» ha iniciat aquesta massacre contra pobles i ciutats obertes, sense tenir en compte sentiments de fraternitat conacional; l'Espanya antifeixista no volia pas això.

Ah, la guerra! En aquesta com en totes les guerres; a tots els temps; i com tots els capdills i tots els soldats. Cal vèncer; per damunt de tot. No pot, no deu haver-hi altra moral; moral de guerra. Pitjor pel feble; d'armes o d'esperit.

Una diferència, però, entre els qui manen els pobles a la matança, dels d'ahir als d'avui: Cèsar, Napoleó, i tants d'altres «responsables» que s'escriuen en la història de les nacions, quant signaven un compromís, amb l'espasa per ploma i la sang per tinta, amb el veí enemic, hi havia totes, o gairebé totes les probabilitats que s'hi faria honor. El jueu Disraeli, Primer ministre d'Anglaterra, tingué un moment de folia desesperació perquè hom volia obligar a la reina Victòria a desmentir la seva pròpia signatura.

En els nostres temps, temps de «realitats», Mussolini i Hitler, possem per cas, tenen de l'honor un concepte feixista. I si tinguessin un Conseller com el jueu Disraeli, li donarien garrot, per idiota.

Una bona publicació

«Revista de Catalunya» reapareix amb les seves tasques d'Institució de les Lletres Catalanes. És un altre front, com diu Nicolau d'Oliver en la seva presentació. I és una interessant publicació. Jo en faig ací l'elogi; sense que ningú m'ho pregui.

M. PRAT

23 - 1 - 38.

ACTIVIDADES FEMENINAS

En pocos dias llejan celebradas nuestras compañeras de «Mujeres Libres» y del Ateneo Libertario, naturalmente que estimuladas y con la colaboración de los entusiastas ateneístas, sus compañeros, dos sesiones de propaganda y capacitación, actividades que demuestran, sobre todo, el noble deseo de cultivarse, de perfeccionarse que siente este puñado de jóvenes mujeres y muchachas ya francamente libertarias o simpatizantes con nuestro movimiento, que constituye el eje promotor de estas que aquí se viene generalmente denominando charlas y que nosotros, modesta, pero sinceramente, nos atrevemos a proponer tanto a nuestras estimadísimas compañeras como a nuestros queridísimos camaradas que tengan sólo un poquito indispensable de valor para no llamar más de este modo, con esa palabra tan insulsa, tan burguesa, tan snob, quizá muy chic, pero más ridícula que una gorra de jockey, sus simpatiquisimas reuniones.

VIDA MUNICIPAL

Extracte dels acords presos per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Valls, en la seva sessió del 19 de Gener del 1938. Presidí l'Alcalde-President En Joan, Plana i hi assistiren els Consellers-Regidors següents: Martí-Català, Trilla, Cerverelló i Figuerola.

PRIMER.— Una vegada llegida, és aprovada l'acta de la sessió anterior.

SEGON.— Resta assabentada la Comissió de l'Ordre de Presidència de la Generalitat (D. O. G. del dia 12 del corrent) de data 6 del mes que som, que publica als efectes del Decret de 28 d'Agost del 1936 el del Govern de la República de 6 del mes que som pel qual el proveïment de la població civil de Catalunya, anirà a càrrec de la Direcció General de Proveïments del Ministeri d'Hisenda i Economia i que estableix la constitució

de la Comissió Nacional de Proveïments.

TERCER.— Vista una demanda verbal formulada a l'Alcaldia per l'Associació de Vaquers i Cabrers d'aquesta Ciutat, al·legant que, si no disposen d'aufals i altres menes apropiades, descendirà la producció de llet en grans proporcions s'acorda adreçar-se a la Federació de Sindicats d'aquesta Comarca en demanda d'aquells productes alimentaris per als animals productors de llet.

QUART.— Atesa la, manca de productes alimentaris, la carestia lluri, a fi d'evitar l'efecte depriment que produeixen des del punt de mira moral i públic, la Comissió acorda que l'Alcaldia prohibeixi en els Bars, Restaurants, Hotels, etc. d'aquesta Ciutat, els anomenats «Ressopons».

CINQUE.— S'acorda la confecció d'una «pallisa» per al funcionari Municipal pregoner N'Antoni Coll i Ferrando.

SISE.— L'alcalde dona compte de com el que ho era com a Delegat a Fontscaldes li ha presentat la dimissió del càrrec pel qual va ésser nomenat. Enséms anuncia procedirà a fer un nou nomenament, el qual donarà a conèixer

Ateneu Llibertari

Demà, divendres, dia 4 dels corrents, tindrà lloc en aquesta entitat la sessió preparatòria dels cursos, que havia de verificar-se divendres passat i que per causes alienes a la voluntat dels organitzadors hagué de suspendre's.

Així mateix, dilluns, dimecres y divendres de la vinent setmana començaran els cursos que devien haver-se començat els mateixos dies de la que som, en la mateixa forma i a la mateixa hora reiteradament anunciades.

Esperant de tots que sabran fer-se càrrec de les circumstàncies que han vingut imposant-nos les suspensions involuntàries que hem hagut de sofrir, novament els invitam a donar força, valor i eficàcia a la nostra comesa amb la seva assistència.

en la pròpia sessió de la Comissió de Govern.

I no havent-hi altre aler a ésser tractat, s'aixeca la sessió.

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,

fa avinent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de planté dels acreditats horts de

PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa, carrer F. Macià, 14, 1.er pis, telèfon, 55, Valls
La Comissió

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

ONSTRUCCIÓ DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldrich)

VALLS

Transports Collectius

C. N. T.

A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus
LleidaTarragona
Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 VALLS

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T. VALLS

Facturacions de tota classe, vlatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.
Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRICH, 38

VALLS

ACCIO SINDICAL

Camperols, treballadors, Col·lectivitats i Sindicats de la nostra comarca:

Heu pensat en la transcendència d'obrir els camins de l'alta cultura als vostres fills?

No creieu essencialíssima la creació a la nostra ciutat d'una vera «Llar de l'Estudiant»?

Pro - Monumento a Durruti

Lista de aportaciones proporcionada por la Secretaría de la Comisión Patrocinadora

Pts. Cts.	Pts. Cts.
Comité Nacional C. N. T. 25.000'00	Consejo Municipal del Puente de Vallecas 2.000'00
Comité Regional del Centro C. N. T. 25.000'00	Federación Local de Juventudes Libertarias del Centro 2.000'00
Federación Local de Sindicatos Unicos de Madrid 10.000'00	Miembros y Colaboradores del Comité Peninsular de la F. A. I. que se detallan a continuación:
Federación Regional de la F. A. I. 1.000'00	Avelino Estrada 5'00
Federación Local de Ateneos Libertarios (1.ª entrega) 3.315'00	Maria Lorenzo 2'50
Comité Regional de Juventudes Libertarias del Centro 1.500'00	Anita Lorenzo 2'50
Federación Regional Comunicaciones 200'00	Marta Braso 5'00
Sindicato Unico de Oficios Varios de Madrid 500'00	Una Joven N. N. 10'00
Sindicato Unico de Alimentación e Industria Gastronómica 5.000'00	Jesús Marin 5'00
Federación Local de Sindicatos Unicos de Villaverde 100'00	Maria Cabarella 5'00
La Sección de Tramistas de Madrid 100'00	Rogelia Garz 5'00
Comité Administrativo Industrias Socializadas de Alimentación y Gastronómicas 10.000'00	Piedad Garron 5'00
Sindicato Regional del Vidrio 200'00	Germinal 10'00
José Altad 25'00	M. E. de V. 10'00
Socorro Rojo Internacional 1.000'00	J. Martinez 20'00
Federación Local de Agrupaciones Anarquistas de Madrid 5.000'00	J. Campaña 5'00
	Pedro Herrera 5'00
	Comité de Control Pompas Funebres 1.000'00
	Evaristo Garcia 10'00
	Aurelio Serrano 25'00
	Eusebio Esteban 5'00
	Carmen Lobo 10'00
	Miguel Albuy 10'00
	Juan José Roy 5'00
	Juan Antonio Martin 10'00
	Luis Polo 25'00
	Luis Zugadi 25'00
	Melchor Rodriguez 25'00

Un Compañero Fontanero

Compañeros de la Fábrica de Vidrio. Calle Sebastián Faure, 40

Wencesleo Altad General José Miaja Una Portera y un Grafico

Jaime Altadill Felipe Martinez Gobain Soladana Antonio Menendez Compañeros de la 1.ª Compañía de Etapas, destacamento de Villacanas, que se detallan a continuación:

Francisco Iglesias Antonio Fernández Mariano García Juan Cabezas Juan José Martín Julio Rodríguez Pedro García Lorenzo González Julián Jiménez Francisco Valencia Ricardo García Conrado González Manuel Iglesias Nazario Jiménez Saturio Lorenzo Cayetano del Olmo Angel Pérez Antonio Pol Arias Isidoro Ramos José Riesco Santiago Ruiz Julio San José Francisco Serrano

Tomás Caja Ceferino Blanca Luis Fortea Modesto Guirao Gerardo González Abraham Goñi Félix Izquierdo Pablo Teresa Paulino Velasco Francisco Verdier Raimundo Rodriguez Ramón Moreno Benita Garcia Blasa Rodriguez Jesús Colmenar Dámaso Garcia Vicente Soriano Manuel Ariza Gumersindo Moreno Martín Serrano Francisco Sans Federación local de Ateneos Libertarios (2.ª entrega) Grupo Cultural Libertario 39.º Brigada, Batallón Ferrer

Suma y sigue 97.481'00

5'00

100'00

10'00

500'00

5'00

1'00

25'00

25'00

10'00

10'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

5'00

AMBIENT

Però ara no gosem

Anàvem a tractar de poder demostrar, en poques ratlles, i com a nota marginal espanyola a la recent crisi ministerial francesa, el paral·lisme, la inadmissible posició —i no obstant gens sorprenent— de molts polítics de primer pla al nostre país, entre el pre-19 de juliol i la mal continguda satisfacció que els ha produït la solució Chautemps - Sarraut - Blum; anàvem a dir en tó d'amarga ironia, però que les circumstàncies fan discreta, que, aquella doble crisi: la ministerial i la social-política, la de consciència democràtica i, de rebot, la que esquerda el Front Popular Francès, posa, una vegada més, a la superfície, com i perquè fou possible, ací, que s'ajexquessin els generals facciosos; i, inopinadament, apareix a «La Vanguardia» de Barcelona un article del líder socialista Manuel Cordero, amb el títol «Atención a Oriente», i el contingut del qual ens fa reservar aquelles consideracions que anàvem a fer.

Cordero ve de Brusel·les i d'una reunió de la Internacional Obrera Socialista. Les seves manifestacions són realment sensacionals. Ell n'haurà mesurat la transcendència. Trascendència enorme al pla internacional —ell mateix ho qualifica així—, transcendència en el futur immediat i el desenvolupament de la guerra espanyola.

I una deplorable manca de transcendència si, tot plegat, el que

díu i el que insinua Cordero s'ha d'agafar, finalment, amb unes pinces, i posar-ho, amb higiènica preocupació, sobre el munt de paperassa arxiu-històrica, a Ginebra, de la Societat de Nacions, i a Londres, de la No-Intervenció.

«Ens trobem a presència d'aconteixements que produiran la extranyesa del món. En ells actuaran com elements principals: Anglaterra, França, Rússia i Nord Amèrica. Els quatre cavalls de l'Apocalipsis de la gran epopeya que s'està preparant... Sobre Orient començarà una gran activitat de treball del proletariat internacional. Vers allà van ja els vaixells de guerra anglesos. No hi aniran sols. Atención». Fins ací Cordero.

Anàvem a parlar de les especials opinions, simbòliques, de certs mitjos polítics espanyols arran de la solució Chautemps, i de «l'altra crisi» que es va produint a França. Però ara no gosem...

Respon tot això a una coordinació successiva de fets, per a una cristallització saludable?

Contrariament, haurem de resignar-nos al significat d'aquelles paraules que Dante posà a la façana de la porta de l'Infern?

Hi ha sols una petita diferència

Com la pròpia ànima del feixisme, són, el sadisme portat a la màxima expressió, aquests cons-

Segueix a la pàgina 3

Pleno Comarcal de Sindicatos C. N. T. del Alto Campo

Convocatoria

Por el Comité Comarcal C. N. T. del Alto Campo ha sido cursada la convocatoria para un Pleno de Sindicatos Confederales de nuestra comarca, que deberá reunirse el próximo domingo, día 6 de los corrientes, a las 10 de la mañana, en el local de costumbre.

El Orden del Día para el mencionado Pleno es el siguiente;

- 1.º Nombramiento de mesa de discusión.
 - 2.º Informe del Delegado que asistió, en representación de nuestra Comarcal, al Pleno Nacional Ampliado recientemente verificado en Valencia.
 - 3.º ¿Se cree conveniente ir a la creación de la Casa del Estudiante?
 - 4.º Informe, dimisión y nombramiento del Secretario de la Comarcal de Campesinos.
 - 5.º Asuntos Generales.
- No cabe decir que el Comité Comarcal recaba de todos nuestros Sindicatos el máximo de interés y de asistencia y que espera verse correspondido en sus afanes, anhelos y requerimientos.

Valls, febrero de 1938.

Molt es parla de cultura, de perills per a la cultura i de defensa de la mateixa.

Nosaltres, però, voldriem, primer, que hom ens respongués a aquestes preguntes:

Existeix de veritat aquesta cultura? Ho es, realment, el que pren hom com a tal?

Val, certament, la pena de preocupar-se de si perilla, de fer escarafalls de la seva defensa?

No serà una entelèquia aquesta cultura i una pura farsa el que fem per ella?

Cal, des de prompte, revisar fonamentalment alguns conceptes: això que tants en venen encara dient cultura, civilització, etc. etc.